

„Maradj velünk, mert esteledik” (Lk 24,29)

Ezt a kérést intézi a hozzájuk szegődött ismeretlenhez a két útitárs a Jeruzsálemből Emmauszba vezető úton, miután arról *„beszélgettek és tanakodtak”*, ami az előző napokban a városban történt.

Úgy tűnt ő az egyetlen, aki nem tud semmit az eseményekről, ezért maguk közé fogadják és mesélnek neki arról az emberről, *„aki próféta volt, hatalmas tettben és szóban az Isten és az egész nép előtt”*, és ők bíztak benne. Azonban a főpapjaik és a zsidó hatóságok a rómaiak kezére adták, aztán halálra ítélték, és keresztre feszítették. Hatalmas tragédia ez, amelynek maguk sem értik az értelmét.

Út közben az ismeretlen az írásokból kiindulva segít nekik megérteni ezekben az eseményekben a lényegét, és újra lánggra gyújtja a szívükben a reményt. Amikor Emmauszba érnek, meghívják vacsorára: *„Maradj velünk, mert esteledik”*. Miközben együtt étkeznek, az ismeretlen megáldja a kenyeret és odanyújtja nekik. Erről a mozdulatról fölismerik őt: a Megfeszített halott volt, de most föltámadt! A két ember rögtön megváltoztatja a tervét: visszatérnek Jeruzsálembe, hogy fölkeressék a többi tanítványt, és elmondják nekik a nagy hírt.

Lehet, hogy mi is csalódottak vagyunk, felháborodunk és elveszítjük a bátorságot, mert tragikus, hogy tehetetlenek vagyunk bizonyos igazságtalanságok láttán, amelyek ártatlan és védtelen embereket érnek. Saját életünkben is jelen van a fájdalom, a bizonytalanság és a homály... Mennyire szeretnénk ezt átalakítani, hogy béke, remény és fény töltsön el bennünket és a többieket is!

Valóban szeretnénk találkozni Valakivel, aki mélyen megért és fényt ad életutunkon?

Jézus, az Isten-ember azért, hogy feltétlenül azonosuljon mindannyiunkkal saját helyzetünkben, szabadon elfogadta, hogy hozzánk hasonlóan megtapasztalja a fájdalom sötétségét. A testi fájdalmat, de a belső fájdalmat is: barátai megtagadták, és még Istentől is elhagyatva érezte magát, akit mindig Atyjának nevezett. Mivel rendíthetetlenül bízott Isten

szeretetében, legyőzte ezt a hatalmas fájdalmat, újra rábízta magát, tőle pedig új életet kapott.

Ezen az úton vezet és kísér bennünket embereket is:

„Ő jelen van mindabban, aminek fájdalom íze van. (...) Törekedjünk tehát felismerni Jézust minden aggodalomban, az élet megpróbáltatásaiban, minden sötétségben, saját tragédiánkban és másokéban, a körülöttünk élő emberiség gyötrelmeiben. Ő ott van ezekben, mivel magára vette mindegyiket. (...) Elég, ha teszünk valami konkrétat azért, hogy enyhítsük szenvedéseit a szegényekben, (...) s felfedezzük az élet új teljességét. ”

Egy hétéves kislány mesélte: „Nagyon sokat szenvedtem, amikor apukám börtönbe került. Jézust szerettem benne. Így nem sírtam, amikor elmentünk meglátogatni.”

Egy fiatalasszony pedig így vall: *„Férjem, Roberto mellett voltam élete utolsó hónapjaiban, miután megállapították, hogy nincs remény. El sem mozdultam mellőle. Őt láttam és Jézust láttam... Roberto a kereszten volt, tényleg a kereszten. ”*

Kölcsönös szeretetük útmutatás volt a barátaik számára. Segíteni kezdtek, és ebből egy szolidaritási akció született, amely még ma is tart, kiterjedt sokakra, sőt egy szociális egyesület is született belőle „

Átöleljük a Világot

” néven. „

Amit Robertoval megéltünk

– meséli az egyik barátja –,

arra indított, hogy kövessük őt az Istenhez vezető úton. Sokszor megkérdeztük, mi értelme van a szenvedésnek, a betegségnek, a halálnak. Azt hiszem, hogy aki részesült abban az ajándékban, hogy Roberto mellett járhatta be életútjának egy szakaszát, elég világosan tudja erre a választ.

”

Ebben a hónapban minden keresztény Jézus halálának és föltámadásának titkát ünnepli. Legyen ez alkalom arra, hogy újra lángra lobbantsuk hitünket Isten szeretetében, aki lehetővé teszi, hogy a fájdalmat szeretetté alakítsuk. Minden elszakadás, elválás, kudarc, sőt még a halál is, fény és béke forrása lehet számunkra is. Minden élethelyzetben legyünk biztosak Isten közelségében, és ismételjük mi is bizalommal az emmauszi tanítványok kérését: *„Maradj velünk, mert esteledik*

”!

Letizia Magri

forrás: fokolare.hu